

Reprezentându-L pe Isus

Mikaela Wilkins

(Bazată pe o întâmplare adevărată)

David stătea pe rândul din față al capelei mișcându-și încet piciorul în sus și în jos. Era neliniștit. Tocmai plecase de la Societatea Primară și devenise diacon. Băieții mai mari aveau să le arate lui David și celorlalți băieți în vârstă de 11 ani cum să distribuie împărtășania.

Uneori, autismul lui David îl făcea să-i fie greu să învețe lucruri noi. Mutarea de la Societatea Primară fusese grea pentru el. Și, acum, distribuirea împărtășaniei părea atât de înfricoșătoare. Dacă făcea o greșeală și toți râdeau de el?

Iacov, unul dintre băieții mai mari, a stat lângă David. „Suntem fericiți să te avem cu

noi”, a spus Iacov. El a bătut palma cu David. „Te vei descurca foarte bine.”

David a zâmbit. Acest lucru l-a făcut să se simtă puțin mai bine.

Ceilalți tineri băieți le-au arătat copiilor în vârstă de 11 ani ce să facă. Le-au arătat unde să meargă și către ce rânduri să treacă. Ei au exersat mergând pe culoarele din capelă. Le-au arătat băieților cum să țină tăvile pentru împărtășanie.

„Mamă, privește!”, a spus David când a ajuns acasă. El și-a ridicat brațul. „Așa țin eu tava. Cu grijă, așa. Pentru că Îl reprezintă pe Isus și doresc să-mi arăt respectul.”

Tinerii băieți au exersat împreună cu David și ceilalți băieți după adunările Bisericii duminica și în timpul activităților din

timpul săptămânii. Ei au trecut prin locurile în care trebuiau să meargă. David a exersat ținerea tăvii.

Curând, a venit ziua în care el avea să distribuie împărtășania pentru prima dată.

„Ce simți în legătură cu acest lucru?”, a întrebat tata.

„Încă am emoții”, a spus David.

„Hai să vorbim despre ce ai făcut pentru a te pregăti”, a spus tata.

„Ei bine, am citit în scripturi despre preoție, ca familie”, a spus David. „Deținerea preoției înseamnă că Îl reprezintă pe Isus. Mi-am tăiat unghiile pentru ca mâinile mele să arate bine. Și am exersat foarte mult!”

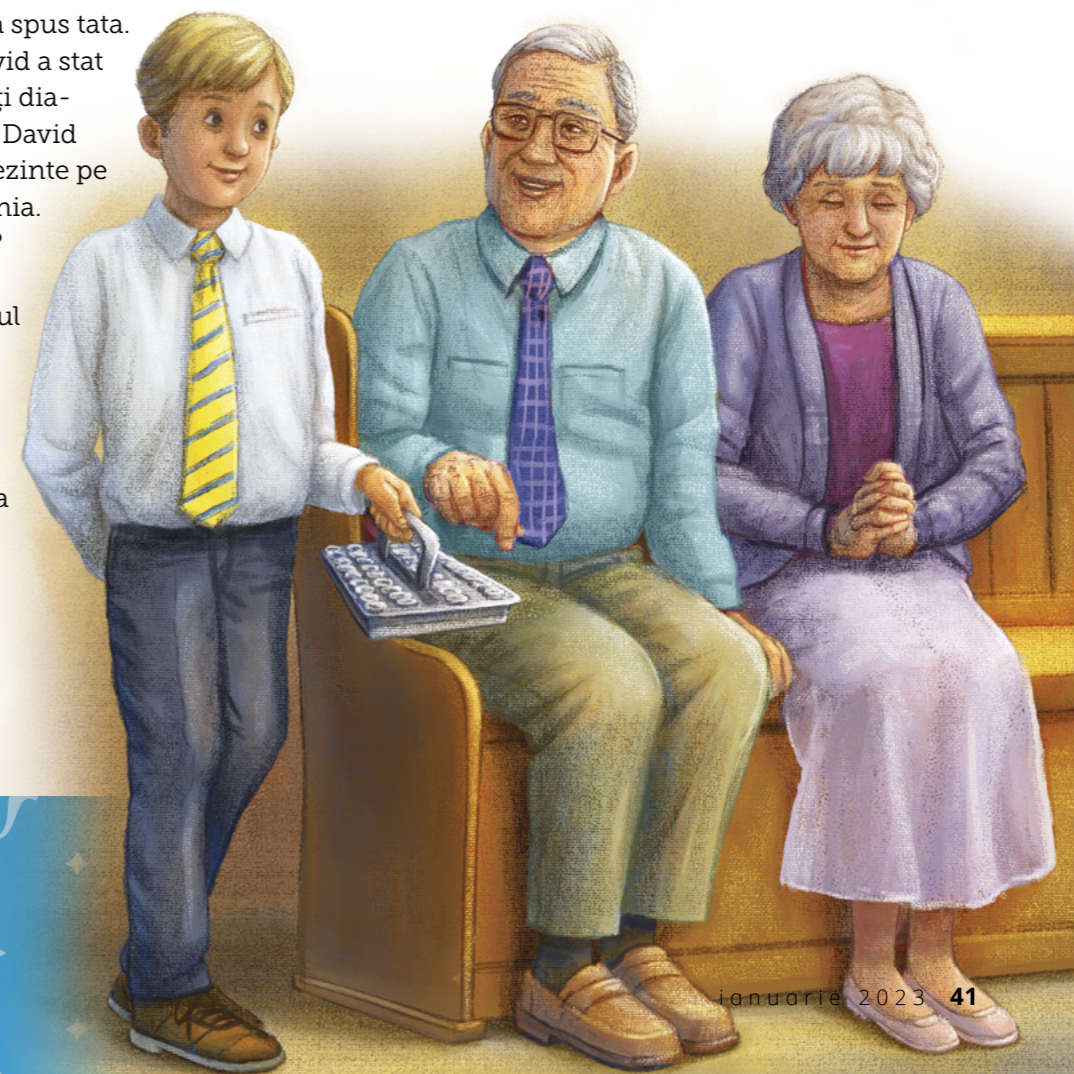
„Cred că ești bine pregătit”, a spus tata.

Când a ajuns la Biserică, David a stat în primul rând alături de ceilalți diaconi. Iacov s-a așezat lângă el. David s-a gândit cum avea să-L reprezinte pe Isus când distribuia împărtășania. Ce s-ar întâmpla dacă ar greși? El s-a uitat la Iacov și Iacov i-a zâmbit. David a zâmbit la rândul lui și a respirat adânc.

Când a venit timpul să distribuie împărtășania, Iacov l-a ajutat pe David să dea tava în primele câteva rânduri. David era bucuros să aibă pe cineva cu el.

David s-a uitat la oameni în timp ce dădea împărtășania. Mulți dintre ei stăteau cu capul plecat cu pioșenie. Unii arătau gânditori. David se simțea liniștit. El Îl reprezenta pe Isus. A fost recunoscător că i-a putut ajuta pe alții să se gândească la Isus Hristos. ●

Această întâmplare a avut loc în S.U.A.

ILUSTRĂȚII DE DONALD WU